

Nom: Àlex García Visús

Extracte de l'article **Aldomà Buixadé, Ignasi. «El sector agrari i la ruralitat en perspectiva. 50 anys de la Geografia de Catalunya Aedos».** Treballs de la Societat Catalana de Geografia, n° 90 (desembre 2020): 69-100.

Al mateix temps quasi han desaparegut també els anteriors i variats aprofitaments del bosc que repassava Llobet (1958-62, p. 478): l'elaboració de carbó vegetal a partir de l'alzina, els costals de les esporgades de pins, els tanys dels castanyers per a rodells i perxes, l'extracció del suro per a la indústria del ram o el margalló per escombres i cabassos. Els boscos densos o esclarissats juguen ara una funció ecològica, paisatgística i de lloc de passeig, en consonància amb l'extensa taca de Xarxa Natura 2000 que els protegeix. La població s'hi aboca en la temporada de recollida de bolets i algunes empreses hi desenvolupen l'explotació de la tòfona, feta cada cop més en cultius d'arbres micoritzats. Bona part del bosc es troba, en qualsevol cas, poc explotat i gestionat i el creixement del sotabosc augmenta el risc dels grans incendis.

En la percepció del bosc o les pastures dels anys 1950 aquests formaven part del conjunt més general dels sistemes o paisatges agraris, en estreta unió i equilibri amb l'agricultura i la ramaderia. Fa seixanta anys hi havia una complementació productiva real entre aquests diferents usos perquè existia encara una densa pagesia gestora del conjunt. Ara el bosc i les pastures s'han desvinculat pràcticament de la pagesia i en la visió dels urbanistes i dels paisatgistes apareixen com espais naturals, espais sense ànima productiva, ni raó antròpica. És una visió que per altra part s'ha encomanat al conjunt del territori "no urbà" i que provoca un notable distanciament entre la Catalunya urbana i la rural amb una pagesia encara present. En certa manera, no ha deixat de confirmar-se, tot adaptant-se als nous temps, una visió paisatgista nacional històrica allunyada de la ruralitat.

Biografia de l'autor:

Ignasi Aldomà Buixadé és doctor en geografia per la Universitat de Barcelona (1990) i doctor en geografia i ordenació del territori per la Universitat Pau Valéry de Montpeller (1984).

Ha desenvolupat la seva tasca professional, acadèmica i investigadora en l'àmbit de la planificació territorial, el desenvolupament agrari i la gestió hidràulica.

Ha estat professor al Departament de Geografia i Sociologia de la Universitat de Lleida, impartint assignatures com Geografia Agrària, Ordenació del Territori, Geografia de la Muntanya, Geografia de Catalunya i Patrimonialització dels Recursos Naturals.

De la participació en els projectes d'investigació cal destacar la seva direcció en *La incidencia territorial de los sistemas agrarios en Cataluña y Atlas de la Nueva Ruralidad*, finançats per la Generalitat de Catalunya. També ha dirigit projectes que es situen entre l'activitat investigadora i la transferència tecnològica.

Abans d'impartir docència va ser funcionari entre 1986 i 1992 al Departament de Política Territorial i Obres Públiques i posteriorment, entre 1992-2003, va seguir treballant com a professional privat, en la direcció i realització d'estudis i informes diversos per al *Departament d'Agricultura, Ramaderia, i Pesca, Departament de Política Territorial i Obres Públiques*; estudis i informes per a la *Federació de Cooperatives Agràries de Catalunya*, col·laboració en el *Pla General d'Ordenació de Lleida*, etc.

Entres les seves obres es pot destacar *La crisi de la Catalunya rural* (1999), *Evolució de les estructures de producció agrària a Catalunya, 1989-1999* (2004), *Per un canal Segarra-Garrigues per al segle XXI* (2006), *La lluita per l'aigua a Catalunya, de l'ús i abús a la gestió integral, 1997-2007* (2007), *Atles de la nova ruralitat* (2009).